

bæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard). Han talte meget om, at der maaske kunde blive Anledning til at negte Bevillingerne til Skytteforeninger. Ja, der kan maaske blive Grund til at gjøre noget Saadant, om just ikke af den Aarsag, det erede Medlem mente, saa af andre Aarsager. Der er i det sidste Halvaar fremkommen saadanne Antydninger af, at Skytteforeningerne mulig kunde bruges i saadanne Diemed, at der maaske kunde være Grund til at tage under Overveielse, om der ikke var Høie til at negte Bevillingerne til Skytteforeningerne. Men naar man saaledes fra den ene Side taler om at negte Bevillinger hist og her, maa man ikke glemme, at det ikke blot er Folkethingets Flertal, der har det i sin Magt at negte Bevillingerne, men at Høire har samme Ret, og om det ikke kan sætte det igjennem her i Thinget, ser det dog muligt, at det kunde sætte det igjennem i det andet Thing, og der kunde da muligen være andre Bevillinger, som Høire kunde finde det rigtigt at negte, f. Ex. Bevillingerne til visse Høistoler. Derjom det kunde paavises, at visse Høistoler hovedsagelig lagde an paa at uddanne Opponenten, kunde der være Grund for Høire til at tage under Overveielse, om det ikke var rigtigt at negte Bevillingen ogsaa til disse. I det man saaledes taler om, at man ikke vil bruge hele Finantsloven til Vaaben mod Ministeriet og ikke vil negte hele Finantsloven, men kun holde sig til enkelte Poster, erindrer jeg en Udtalelse, der faldt i et af de første Aar, jeg var her i Folkethinget, af den Mand, som nu er det høitæredede Medlem for Ødense Amts 4de Valgkreds (Monrad). Han var dengang Minister, og han udtalte ved en Leilighed, hvor der ligesom nu var Tale om ikke at negte hele Finantsloven, men dog saadanne Poster, som i en meget væsentlig Grad kunde afficere den, at derjom man negtede saadanne Poster paa Finantsloven, at den ikke kunde modtages, vilde det være ensbetydende med at negte hele Finantsloven. Det kunde man ganske vist ogsaa gjøre, tilsviede den daværende Minister, men saa maatte man tage Konsekvenserne deraf. Dette vil jeg ikke undlade at fremhæve her paa dette Stadium, hvor der synes at være en Tendens til at negte visse Poster paa Finantsloven, som maaske kunne gjøre den mindre antagelig paa andre Steder. Men den langt overveiende Del af Foredragene staa jo, som jeg før yttrede, kun i indirekte Forbindelse med Finantsloven; det er mere den almindelige Politik, de have omfattet. Vi have jo alle set de sorgelige Begivenheder, der ere foresaldne i det sidste Halvaar, ved hvilke der ligesom er gjort Forsøg paa at indskrænke Forsamlingsfriheden ialtsald

for visse Medborgere. Det er jo ganske mærkeligt, hvorledes f. Ex. de erede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) og for Ribe Amts 3. Valgkreds (Bust) ibrigt fralægge sig og deres Parti at Skyld i saa Henseende; det bringer mig til at tænke paa Rettergangen i Sabelen, hvor Løven sidder til Doms over alle de Andre, og saa kommer Koen frem og klager over, at en Ubeskjendt har berøbet den dens unge Kalv, og aldrig saa snart er Klagen kommen frem, før Ulven melder sig og siger: Jeg kan helligt sværge, jeg har ikke gjort det. Dommeren var imidlertid af en anden Mening og erklærede, at den, der undskylder sig, før han er anklaget, angiver sig selv som Gjerningsmand. Der er nu disse sorgelige Begivenheder ved Syderupmødet, og her skal det jo, efter hvad det erede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds forsittr, alene være Malkonduite fra en Politifuldmægtig, der er Skyld i alle disse Begivenheder. Jeg kan ikke opløse Noget om, hvorledes Begyndelsen har været til disse sorgelige Begivenheder; men jeg vil tillade mig at fremhæve, at naar der er fremkommet saadanne Udtalelser i offentlige Blade, som den, der kom frem før dette Møde, Udtalelser, som gik ud paa, at Høire var noget Drapyl, der ikke havde Respekt for Retten, et Parti, der rekrutteredes af Befolkningens Bærme o. s. v., er det ikke saa forunderligt, om visse Medborgere kunde være saa naive at tro, at det ikke blot er tilsladt at prygle Høiremænd, men endog saa en patriotisk Gjerning at gjøre det, og naar disse sorgelige Begivenheder nu have fundet Sted, tror jeg dog, at det for en ikke ringe Del maa tilskrives den Stemning, som disse Tærdomme, der offentlig ere fremkomne, have vakt, og naar nu endel Menneffer maa mærke de uheldige Virkninger af deres Deltagelse i Udførelsen af dette patriotiske Hverv at prygle Høiremænd, tror jeg, at den egentlige Skyld maa søges hos dem, der have fremsat disse Tærdomme. Det er dem, som bære Hovedansvaret for disse Begivenheder, og ikke de enkelte tilfældige Omstændigheder, som kunde have foranlediget deres Udbrud. Det ser jo ganske vist ud, efter hvad her er fremkommet, som om der ikke har været en Plan til at overfalde Høire ved dette Møde, og har der været en Plan, er den bleven meget keitet udført; thi det er sandelig en daarlig Maade at haandtere en Folkemængde paa, at lade en Forsamling voxe op til 5,000 og saa lade den samme Forsamling prygle 30 Politibetjente. Det er der dog egentlig ikke nogen Konduite ved. Der er fremkommet Udtalelser her i Thinget fra det erede Medlem for